

men det sete afhænger jo af Øjnene, som se, og jeg mener, at Skytteforeningerne have i mange Maader haft en gavnlig Indflydelse paa den opvoksende Ungdom her i Landet; jeg betragter Skyttebevægelsen som et Led og et ret virksomt Led i Arbejdet paa at opdrage en dygtig og daadkræftig Ungdom her i vort Samfund. Jeg takker derfor ogsaa Finansudvalget for den Velvilje, det altid har vist Skytteforeningerne, og beklager kun, at det ikke i dette Tilfælde har ment at kunne give sin Tilslutning til en saa stor Bevilling. Sagen er nemlig den, som den ærede Ordfører allerede har omtalt, at de unge Mænd i Skytteforeningerne ikke kunne faa Lov til at øve sig med de Geværer, som Hæren bruger, fordi Ammunitionen dertil er alt for dyr, idet Ammunitionen til 8 mm.s Geværet er 5 Gange saa dyr som til Remingtonriflen, som almindelig bruges i Foreningerne. Naar imidlertid to Tredjedele af det højtærede Finansudvalg ikke anbefale et saadant Forslag, saa har man jo Erfaring for, at selv om man var i Besiddelse af langt større Veltalenhed, end jeg kan glæde mig ved at være i Besiddelse af, vilde det jo ikke nytte noget, at man anbefaler Sagen. Jeg betragter det altsaa som givet, at Forslaget om de 10,000 Kr.s forøgede Bevilling til de danske Skytteforeninger vil blive forkastet, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke tror, det for Sagens Skyld vilde være heldigere at tage Forslaget tilbage nu for om muligt enten til 3dje Behandling eller til næste Aar at se at komme overens med Finansudvalget om en Form for et forøget Tilskud til Skytteforeningerne. Dette skal jeg henstille; men kommer Forslaget til Afstemning, agter jeg at stemme for det, og jeg anbefaler Venner af Skyttesagen at gøre det samme. — Dernæst vil jeg gerne omtale en Post, som findes omtalt i Betænkningen under Nr. 64, angaaende Bidrag til Industri og Haandværk til uformuende Elevers videre Uddannelse. Denne Sag har jo sin Forhistorie. Oprindelig var det jo det tekniske Selskabs Skoles Bestyrelse, som uddelte disse Understøttelser; men fra mange Sider blev der saa ført Klager over, at Understøttelserne kom ikke i Hænderne paa dem, der egentlig have Krav paa at faa Andel i dem; og for at faa Uddelingen foretagen saa retfærdigt som muligt, overdrog man til Indenrigsministeriet at fordele de 6,000 Kr., som aarlig fordeles til fattige og uformuende Elevers Uddannelse paa teknisk Selskabs Skole. Den

daværende Indenrigsminister tog sig denne Sag meget alvorlig og opfyldte loyalt Finansudvalgets og Folketingets Ønske, idet Indenrigsministeriet under 14de Juli 1888 udstedte et Cirkulære til samtlige Amtmænd her i Landet for at indskærpe de Regler, som maatte følges ved Uddelingen af disse Midler, der kun maa tilfalde ubemidlede Elever. Der har været klaget over, at til Trods for, at Ministeriet fordeler denne Sum, er det endnu galt fat, idet uformuende Folks Børn blive tilsidesatte for mere velhavende Folks Børn, og det er jo ikke Meningen. Jeg formoder, at det er disse Anker, som ere komne Finansudvalget for Øre, og som have givet Anledning til, at Finansudvalget af Indenrigsministeren har rekvireret en Fortegnelse over, hvorledes de 6,000 Kr. ere fordelte i det foregaaende Aar; af Betænkningen ser jeg, at det ærede Finansudvalg har en saadan Fortegnelse, men den er ikke trykt i Betænkningen; jeg ved ikke hvorfor; det ærede Finansudvalg plejer jo ellers ikke at spare paa Tryksager, og jeg mener, at naar der ankes over Fordelingen af saadanne Midler, som Staten paatager sig at fordele til Fordel for en enkelt Samfundsklasse, her til Fordel for ubemidlede, er det rigtigst, at der anvendes saa megen Offentlighed som muligt i denne Sag. Sker der Misbrug, er der kun et eneste Middel derimod, og det er den offentlige Kontrol. Jeg vil derfor anmode den ærede Ordfører for Finansudvalget om at drage Omsorg for, at denne Fortegnelse, som Finansudvalget sidder inde med, bliver henlagt til Eftersyn i Rigsdagens Bureau for de Medlemmer, som ønske at gøre sig bekendte med den nævnte Fordeling. Det ærede Finansudvalgs Medlemmer have jo meget Kendskab til Befolkningen her i Landet — det tvivler jeg ikke om — men de kunne dog vanskelig have et saa stort Kendskab, at de, selv om de have en Fortegnelse over Fordelingen, kunne bedømme fuldt ud, om den Fordeling, der er sket af de her omhandlede 6,000 Kr., er retfærdig eller ikke. Man har paastaact, at af disse Penge modtages der Understøttelser til Sønner af Sognepræster, af Skoleforstandere, af Gaardmænd, ja endogsaa af velsituerede og rige Gaardmænd. Det er jo klart, at hver Gang saadanne Mænds Børn modtage disse Understøttelser, udelukke de samtidige fattige og ubemidlede Folks Børn, og det undrer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, som altid har den Slags Sager i Kikkerten, er gaaet hen over denne Sag med en